

Mircea Dinutz

CONSTANTIN COROIU – 65 de ani

UN ARISTOCRAT AL SPIRITULUI

Când am aflat că autorul *Mărturiilor în timp* și al *Paradisului perisabil*, Constantin Coroiu, născut în Țițești Vrancei, împlinește în aceste zile frumoasa vârstă de 65 de ani, am hotărât – la sugestia doamnei Nina Deșliu – că acest lucru se impune a fi consemnat în paginile revistei. Nu numai pentru că dialogurile (exemplare) realizate de acesta sunt pe gustul meu, regizate cu profesionalism, instructive, atractive, incitante, reușind să nu-și țină cititorii la distanță prin solemnitate și o informație (ostentativ) copleșitoare, și asta pentru simplul motiv că sărbătoritul nostru de azi știe – în deplină cunoștință de cauză – nu numai ce să întrebe și cum să întrebe, dar și să creeze o atmosferă colocvială elevată, știe să asculte, intervenind în punctele „fierbinti”, glisând elegant între idei, stăpânind cu lejeritate terenul și întemeind un discurs profitabil în plan cultural.

Ceea ce-l interesează întotdeauna sunt temele mari (cu adevărat), iar partenerii săi sunt figuri de prim-plan ale contemporaneității (în majoritate scriitori). Din perspectiva timpului, multe dintre dialoguri sunt cu atât mai prețioase cu cât sunt... „mărturii în timp” ale unor mari personalități :de la Șerban Cioculescu, Zoe Dumitrescu Bușulenga până la Nichita Stănescu, Alexandru Paleologu, Cezar Ivănescu, Lucian Raicu sau Dan Hatmanu. Remarcabil este interviul imaginar cu Jacob Negruzzi, realizat și publicat în volumul *Paralele inegale* (2002), cu prilejul împlinirii a 135 de ani de la apariția „*Convorbirilor literare*”. Publicistul (de factură aparte) știe să-și provoace invitații (reali sau imaginari) și să obțină, în destule cazuri, răspunsuri memorabile: despre poezie, roman, teatru, condiția scriitorului într-o lume anapoda, relația omului de cultură cu politica etc.

Fără să practice în mod curent critica de întâmpinare (deși ar putea să o facă mai bine decât mulți alții) Constantin Coroiu se dovedește a fi un comentator redutabil, subtil și nuanțat al textelor ficționale, fie că ele aparțin seriilor canonizate de scriitori, fie că aparțin promoțiilor mai noi. Se vede, și de aici, preferința sa pentru genul epistolar, memorialistic, pentru cărțile de interviuri și, în general, pentru acele pagini în care un autor exponențial pentru o anumită epocă se mărturisește, explică și se explică. Îl interesează publicistica lui Eminescu (cum altfel?), Caragiale, Ibrăileanu, Blaga, Călinescu, dar și ceea a lui M. Preda, O. Paler, L. Raicu, N. Manolescu. Respectul pentru aceștia se vede și din atitudinea explicită, dar și din nivelul performant al expresivității discursului său. Face, cu alte cuvinte, publicistică de calitate comentând publicistică de calitate.

Când comentează opere, el practică o critică

empatică, contopindu-se aproape cu obiectul investigat până într-atât încât textul devine o oglindă a Sinelui. Nu lipsesc observațiile de mare finețe, formulările de ținut minte, ironia cordială, dar nici respingerea tranșantă a unor puncte de vedere ce i se par în marginea adevărului. Nu-și asumă un ton impersonal și nici nu încearcă să simuleze obiectivitatea. El se implică afectiv și cerebral, recurge la citate și referințe culturale, ba chiar la amintiri personale, pentru a convinge și a seduce (ceea ce reușește, fără îndoială). Cu aceeași pasiune comentează *Memoriile...* lui Constantin Țoiu, interviurile Rodică Binder și Daniel Cristea-Enache, universul caragialian, lumea operei lui Sadoveanu sau jurnalul lui Petre Pandrea. Ceea ce-l preocupă în toate cazurile este, în primul rând, sensul operei și în această direcție curge întreaga demonstrație.

Constantin Coroiu – spre mândria noastră – a colaborat la „*Saeculum /Pro Saeculum*” încă de la nr.1/iulie 2002, sistematic, generos, cu intenția sinceră de a sprijini, din toate puterile sale, afirmarea unei reviste cu profil cultural în Vrancea natală. Practic, publicând chiar 2-3 articole pe număr, el a reușit performanța, nedepășită de nici un alt colaborator, de a publica 69 de articole (evocări, interviuri, comentarii, exegeze, eseuri, dar și informații culturale majore) până astăzi, lipsindu-i numele doar în trei rânduri: nr.20-21/sept.-octombrie 2005; nr.38-39/iunie-iulie 2007; nr.44/decembrie 2007. Din toate aceste motive, redacția revistei „*Pro Saeculum*” îi urează, cu cea mai aleasă considerație și recunoștință, multă sănătate și putere de creație !... La mulți ani, domnule Constantin Coroiu! Și... așteptăm materiale!...